

ניסה „העולם הזה“ לבחון את התגובה בארץ

תפשה בחלון הראווה

ליטפה אותם מצידה השני של השמשה וקרבה אליהם את גופה הערום עד למרחק כמה מילימטרים. רק הזכוכית הפרידה ביניהם.
במשך שעה עמד הקהל והתעניין בקי לניות ובהתלהבות בדוגמנית המתפשטת בחלון ריפוי. רק אשה אחת זקנה, שעברה במקום, אמרה שהיא לא מבינה למה גברים כל כך מתעניינים באופנת-נשים. באמת, מעניין למה.

החילוף המהיר של הבגדים עניין את

קהל הצופים הרבה יותר מאשר עניינו אותם הבגדים עצמם. הנאת הקהל היתה שלמה.

מיד כולם נבהלו וכל ההצגה התחילה ל- התפור. הקהל ברח הביתה ילאה נכנסה דרך החלון לתוך החנות.
שם עמד השוטר העברי הזועם, ורשם ראפורט לבעל מדים. לאה החליטה ששוטר הוא רקע עוד יותר טוב לתצוגה, נעמדה מאחוריו והחלה להדגים את כל הבגדים היפים שלה. רק להתפשט היא כבר לא העיוה, כי היא זכרה את השיר הידוע: „בחורה היא בחורה — ומסטרה היא משטרה.“

לאה חוזרת חזרה

משום כך ניסתה לאה את מולה בי- חנות נוספת חנות ריפוי. היות ושם כל הדגמים הם חדישים ונועזים מאד, סברו בעלי-החנות שלא יקרה כלום אם יציגו אותם בשיטה חדישה ונועזת מאד.
הם צדקו. שום דבר לא קרה, חוץ מזה שתוך דקות ספורות השחירה המדוכה מאנשים, שכולם התחילו להתעניין מאד מאד באופנה. מרוב התעניינות הם שאגו וצרחו והקישו על החלון, וחזרו אחרי הדוגמנית המתפשטת שמאחוריה, ולא, כי חסות הזוגית העבה, חזרה אחריהם בחזרה,

זוהי היא זוהי! ענה בצעקות מישהו אחר. „יותר קצר, יותר קצר“, התפעלו כל השאר, למראה המחצאית שלבשה לאה באותו רגע, אחרי שפשטה, לעיניהם, את שמלת האופ. „תרימי יותר גבוה“, התחילו להסביר לה הצופים. „חתיכה, לא?“ סיכמו אחד אחר אחר השני.

הדוגמנית לא שמעה את כל זה. החלון צור לה בכך.

היא הורידה את השמלה הקצוצרה ושמה על עצמה מכנסיים מתרחבות למטה והקהל הרב, שאג משמחה. כשהיא הורידה את ה-

פליט דרך הזכוכית

מנחת לאה עם קהל מעריציה. היות והשמשה הפרידה, הרגשה עצמה חפשית וחסרי-מעצורים.

מכנסיים וענדה על עצמה שמלת-משבצות, הפך כבר הקהל לגוש משתולל, שעודד אותה בקריאות שמחה ומחיאיות-כפיים.
באותו רגע הגיע למקום גינו יעקוב, שהוא שוטר במקצועו. ולא סתם שוטר, בהתחלה הוא פקח את עיניו הגדולות ושאל: מה זה? והמספר 19405 שעל חזהו נצץ מהתרגשות.
הסבירו לי מה זה, והוא הבין ואמר: „להפסיק את זה מיד“. הוא הלך. לאה הספיקה לפשוט משהו אחד וללבוש משהו, נוסף, ואז השוטר חזר והודיע שאם לא יפסיקו את ההצגה, הוא אוסר את כולם.

החלון נעצו עיניים בדוגמנית המתפשטת, כאילו לא „אני חולם“, צעק מישהו. „היא זוהי, היא זוהי“ ענה „יותר קצר, יותר קצר“ דרשו ממנה כמעט כולם.

ראפורט

רושם השוטר, בחנות מדים כשהוא משמש ב- אותו זמן ללאה כקהל להדגמת שמלה נוספת.